



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VIII. Origenistae Heterodoxi ex Aegypti monasteriis fere prodierunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A laceſſebant; velut in eo, quod narramus, diſſidio, Catholicos appellabant Peluſiotas, quod tamquam luto immerſi, & curvi in terras ac cœleſtium inanes eſſent; ad vocem $\pi\lambda\alpha\sigma$, & nomen Peluſij, in Origeniſtarum Nitriensium, & eorum qui in Palaſtina degebant; vicinia ſiti, frigido & ſcurrili joco alludentes. Hieronymus Epistol. 61. ad Pammach. cap. 5. *Ha ſunt ſtrophæ veſtre atque praſtigie, quibus nos Peluſiotas, & jumenta, & animales homines dicitis, quia non recipimus ea quæ ſpiritus ſunt.* Baronium fugit dicti huius ſignificatio, & pro, *Peluſio* Baron. ad Ann. 193. cap. 10. & ad Ann. 400. c. 86. *tas*, legi jubet, *peluſiotas*, quod uterentur Origeniſtæ hac voce, ſugillantes atque ſubſannantes Catholicos; quaſi crederent mortuos reſurrecturos etiam cum pilis, dum recte dicerent eos reſurrecturos cum ſingulis corporis membris. Verum expoſitionis noſtræ fidejuſſorem damus Hieronymum

ipſum, Epistol. 65. ad Pammach. & Ocean. cap. 3. *Peluſiotas*, inquit, nos appellant. & *luteos*; *ant-*
B *malesque, & carnos*, quod non recipiamus ea quæ ſpiritus ſunt: & cap. 1. *Putant enim me ſuum eſſe*
omnibus, & propter animales & luteos nolle palam dogmata conſiteri. Manifeſtius etiam in Ie-
 rem. 29. 14. *Qua cum audimus diſcipuli eius (Origenis) & Grunniæ (hoc eſt Ruſini) familia*
ſtercora, putant ſe divina audire myſteria; noſque qui iſta contemnimus, quaſi pro brutis habent animan-
tibus, & vocantur maledictos, eo quod in luto iſtius corporis conſtituti, non poſſimus ſentire cœleſtia.
 Ægyptios præcipue Monachos, apud quos maxime vixit Origeniſmus, ingenio fere fuiſ-
 ſe inquieto & turbido, & rerum novarum ſtudioſo, proptereaque in varias hæreſes inci-
 diſſe literis proditum eſt. Inde Aëriani, Euſtathiani, Anthropomorphitæ, Ioviniani, Eu-
 tychiani; aliique id genus ſexcenti prodire: & à vetuſtiori quoque avo Meletianis, &
 Ariani hærentes, antiſitem ſuum Athanaſium probriſ fixerunt. Vnde Hieronymus Apo-
 C log. adv. Ruſin. libr. 3. cap. 7. *Contendi Ægyptum, iuſtravi monaſteria Nitriæ, & inter ſanctorum*
choros, aſpides latere perſpexi.

VIII. Ex hoc hæreſeon, & Hæreticorum ſeminario Origeniſtæ Heterodoxi extiterunt. Narrat Epiphanius Hæc. 64. cap. 4. in Ægypto primum propagatum Origeniſmum apud Ægyptios monachos ſuo tempore floruiſſe. Ac primum Melania ſenior, nobilis femina, cum patria relicta Hieroſolymam pietatis cauſa concederet, facta inter Nitriæ Monachos menſium aliquot mora, aditoque Didymo, Origenianis illic erroribus una cum Ruſino itineris comite infecta eſt. Contigit illud circa annum Chriſti 372. Quo tempore Epistolâ dedit ad Ruſinum Hieronymus, qua ad ſe in Syriam ut veniat, amice invitat. Poſtquam Hier. Ep. 41. ad Ruſin. autem Hieroſolymæ fixerunt ſedem, fovendis peregrinis, & rebus Chriſtianorum juven-

D dis opes & operam conſumentes, exceperunt Evagrium Ponticum Conſtantinopoli cer-
 tas ob cauſas diſcedentem, ipſiusque animo primos Nitriensium Origeniſmi ſetus aſperſe-
 runt. Ita inſtitutus Evagrius, & à Melania veſte monaſtica ex voto indutus, in Ægyptum
 abiit, & poſtquam cum Didymo congreſſus eſt, in Nitriæ tandem monaſteriiſ ſeſe abdidit,
 & inter florentes illic Origeniſtas nomen dedit. Auctor eſt Hieronymus in Epistolâ ad
 Crefiphontem, cap. 2. ſcripiſſe illum ad Virgines, ad Monachos, & ad eam *cuſus nomen ni-*
gredinus reſtatit perſiata tenebras (Melaniam ſeniorẽ intelliſge) & edidiſſe inſuper librum
de divinis ſcripturis, quo inſigne Origenis dogma ſupra à me ventilatum continebatur; libros
 vero ipſius à Ruſino Latine interpretatos Occidentem lætitiaſſe. Appulit eodem aliquot
 poſt annis Palladius Galata, & triennio in aſceteriis tranſacto, Origeniſino imbutus, cum
 E valetudine tentaretur, in Palaſtinam ſeceſſit, & hauſtum in Ægypto Origeniſmi virus paſ-
 ſim profudit. Florebat tunc in his locis ſanctitate & virtute Paula Romana: hanc adoritur
 Palladius, & in ſuas pertraxiſſet partes, niſi glifcenti malo mature occuſſiſſet Hieronymus,
 & hominis petulantiam habitâ cum eo diſſertatione coërcuiſſet. Rei hitoriam prolixè
 narrat Hieronymus in Epitaphio Paulæ, cap. 11, & 12. quam ſibi ab eo creptant queritur
 Palladius in Lauſiacis ſect. 78. & ſequentibus, item ſect. 124, Hieronymumque ſuggillat.

IX. At Iohannem Hieroſolymitanum præſulem iam labes iſthac corripuerat. Is ante
 adeptum Epifcopatum Monachus, Arianiſ & Macedonianis accommodaverat aures, iſſ-
 que relictiſ ad pontificiam dignitatem evectus Origeniſtiſ ſeſe applicuerat. Egre id tulit
 ſcilicet Epiphanius Salaminus Epifcopus pro eo ac debuit, & blande coram multis præ-
 F ſens præſentem erroris commonefecit, quo ille cum partiariis uſque adeo excaudit, ut
 Epiphaniſo Anthropomorphitarum hæreſim publice objeceret; ſuamque tanta pertinacia
 defendit, ut eundem Epiphanium habitâ cum illis communionis poeniteret. Hinc eſſe-
 ratuſ Iohannes animo rixandi avido cauſas vindictæ quarebat, cum ecce commodum
 Paulinianum Hieronymi fratrem in Palaſtina extra ditionem ſuam Epiphanius, invitum
 licet ac reluſtantem, ad Diaconatuſ & Preſbyterij dignitatem promovit. Multa publice &
 privatim conqueſtuſ eſt Iohannes, rem ſeſe apud omnes per literas evulgaturum minitantiſ
 in eo ſe laſum inſuper addens, quod cum Deo ſacra faceret Epiphanius, dicere ſoleret:
 Domine, præſta Iohanni, ut recte credat. Objecta crimina diluit Epiphaniſ miti Epistolâ, qua quod Hier. Ep. 61. c. 1.
 inter Hieronymianuſ numero ſexageſima habetur; in qua non tam ſe appetitum ab eo ſi-
 gnificat, propter impoſitum Pauliniano Preſbyterij characterem extra ſuam ditionem,